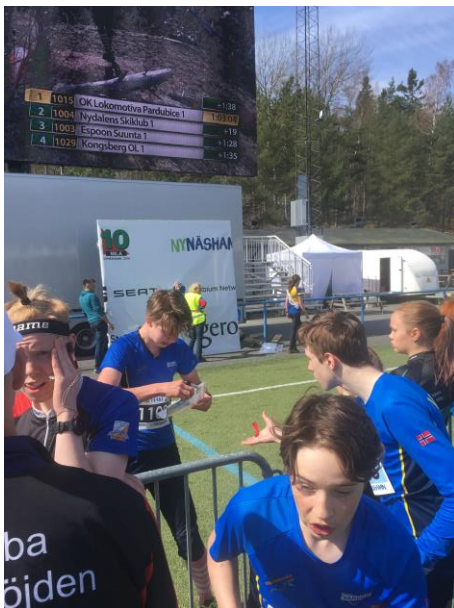

Varegg oppsummering 10Mila.

Forrige helg var det igjen klart for O-sportens Champions League: Tio mila. Gull vinner fra mellomdistanse i Danmark 2006, Holger Hott Johansen uttalte seg etter at Kristiansands seier i tio 2008 at det var det nest største en O-løper kunne vinne etter VM. Det var derfor ingen tvil om at listen var lagt skyhøyt på forhånd da Varegg sine løpere satt seg på flyet østover til de svenske skoger.

Ikke mindre enn tre lag hadde vi sendt avgårde dette året, et lag for hver klasse. Først ut var det unge og urutinertere, men likefullt lovende ungdomslaget. Laget bestod av innleide Mari Fjellbirkeland Johannesen fra Gular på første etappe, Tage Rosenlund og Erik Bohne på andre, Magnus Strømmen Lid og Jon Erik Doppelhofer Ervik på tredje og Eirunn Nordstad på siste etappen. Starten gikk klokken 10.30, etter en natt med knappe 5t søvn. Vi var her for høste erfaring var beskjedne fra Slava, men ungdommene hadde andre planer. Allerede fra start klinket de til og leverte det ene storløpet etter det andre. Spesielt Erik, Magnus og Jon Erik sine løp kan trekkes frem, med kilometer tider som selv *The Beast From The East* Slava måtte slite med å slå. Ungdomslaget kom i mål til en høyst respektabel 126 plass. Det var tydelig at vinterens beinharde trening hadde gitt avkastning, dette lovet godt for resten av Varegg sine lag.

Neste ut var Vareggs stolte damer. Etter en luksuriøs natt på hotell var alle uthvilt og klar for innsats. Etter et svært jevnt uttak bestod laget av Kristine Fjellanger på første etappe, Christiane Trøsse på andre, Ingunn Martinsen på tredje, Mari Strømme Lid på fjerde og Tora Aasheim Nymark på femte. Rask og stabil løping i starten gav resultat. Både Kristine og Christiane vekslet langt fremme og etter to etapper var Varegg på 70 plass. Det to mest rutinerte løperen var brukt opp, men damene hadde fortsatt mer å by på. Det var klart for den tredje og lengste etappen. I ett kort intervju med Ingunn, oppsummerte hun løpet på følgende måte: “*Nei, håpløst dårlig*”. Redaksjonen sier seg uenig i Ingunns harde selvkritikk og gir løpet hennes tommel opp. Å løpe langt er ikke lett, noe som absolutt kom til uttrykk under herrestafetten noen timer senere. På det to siste to etappene var det klart for de nye Vareggløperne Mari og Tora. Gode løp ble levert og plasseringer plukket, og i mål stemplet Tora laget inn som 133.

Til slutt var det herrelaget sin tur. Etter en lang og møysommelig uttaksprosess hadde Coach Slava plukket ut sitt *dream-team*. Det var Kristan Rykkje, Oskar Røen, Jonatan Rosengren Drake, Slava, Mathias Rosenlund, Kim André Haugland, Magnus Gjerstad, Stian Rykkje, Kristian Fredrik Thomassen og Markus Kjærner-Semb. Det gikk kaldt gjennom samtlige konkurrenter på arena da det ble klart at Slava hadde brukt den beryktede *Falling Rock-taktikken* da han tok ut laget. Målet var enkelt: vi skulle knuse damenes plassering.

Før start samlet Slava hele laget for å holde motivasjons-tale, laget skulle bygges “opp”. Sjelden har det blitt holdt en tale av slikt valør. Selv vilt fremmede mennesker ble lamslått av Slavas velplasserte ord. For dem som ønsker å se talen i sin helhet kan følge denne linken:

http://www.youtube.com/watch?v=3j3_iPskjxk&t=0m30s

Nattens mørke senket seg og startskuddet gikk. I god Varegg ånd var det førstemann til startpost som gjaldt for Kristian. Espen Kristansens filosofi om at det er bedre å ha ledet en gang en å aldri ha ledet var gjeldende. Men en hard åpning hadde satt sine spor på Kristian. Fra startpost til mål falt han gjennom resultatlisten som en stein. Etter å ha tatt seg sammen mot slutten Vekslet Kristian som nummer 164. Over 3 ganger så langt bak teten som Kristine hadde gjort for damelaget. Var dette slutten for herrelagets drøm om å slå damene?

Men det var lys i mørket. For på andre etappe var det klart for Oskar, mannen som SU-leder Jan et par dager tidligere hadde utropt til lagets beste løper, han som skulle vise juniorene hvordan en løper orientering. Og dette viste Oskar så til de grader, eller rettere sagt, han viste så til de grader hvordan en ikke skal løpe. Løpet kan kort oppsummeres som bom, bom og bom. Ikke siden Titanics jomfruseilas I 1912 har en kunnet beskuet et mer sørgelig syn en Oskar reise nedover på resultatlisten. I liket med Titanic gikk det rett til bunns. Fortvilelsen vokste, bønner ble bedt og tårer tørket, men til slutt fant også Oskar ut forskjellen på nord og sør på kartet, og klarte og krabbe seg i mål.

Det var en preget Jonatan som ble sendt ut i skogen. Mens Oskar hadde bommet hadde Jonatan sett seg fint nødt til å jogge rundt for å holde oppe varmen. I flere timer hadde han jogget rundt i startområdet i håp om å bli sendt til skogs. Dette viste seg derimot å være en fordel. Der både Kristian og Oskar hadde lagt hodene sine igjen i bagasjen og løpt som noen tullinger, var det nå tekniske ferdigheter som skulle bringe laget opp og frem. Som utallige ganger før viste Jonatan seg å være sikker som banken der han trippet seg gjennom skogen.

Trenden så ut til å endelig ha snudd. Etappe for etappe klattet Varegg seg oppover på resultatlisten. Tilslutt var det bare siste etappen og Markus igjen. På grunn av den dårlige starten ble han sent ut på fellestart. Etter å ha taktisk brettet kartet sammen, lagt det i baklommen, hang Markus seg på teten. Etter en spurt det lukket svidd av stemplet Markus seg i mål til en 133 plass. Eksakt samme plassering som damelaget fikk.

Det ble både ris og ros I de svenske skoger denne april helgen. En ting er I hvertfall sikkert. Det er flere etablerte løpere som må ta seg i nakkeskinnet og komme seg ut å trene på kart om de vil reise til Jukola, ellers så risikerer de bli danket ut av de svært lovende ungdomsløperne.

OR.

Illustrasjon 1: Hvordan en ikke skal løpe natt